

MASSENE ER HELTENE

KAMP

OG

SEIER

DISKUSJONSBLAD FOR AKERSHUS

NR 3 - 1975 - MARS

INNHOLD.

Massene er heltene	side 2
Mobiliser massene til 1.mai-arbeidet	side 4
Kvinnefrontere, kjemp for ei riktig linje i	
1.mai-arbeidet	side 7
Streikestøtte	side 9
Folkekrigens vei, Chile vil vinne	side 13
Om ns vnet på avisa	side 14

LEDER: MASSENE ER HELTENE

Vi starter med 2 Mao-sitater:

"Folket og bare folket er den drivkrafta som lager verdenshistorien" og

"det er et grunnleggende prinsipp for det kommunistiske parti å bygge direkte (vår utheving) på de revolusjonære massene".

Begge disse sitatene slår fast at det er folket, massene, som er den grunnleggende kraften i utviklinga av historien. Dette gjelder ikke bare i det avgjørende slaget, revolusjonen, det gjelder også i de ulike klassekampsakene fram mot revolusjonen. OG 1.mai er ikke unntatt !!

Vår målsetting med 1.mai er å gjøre den til en kraftfull markering av klassekampen i dagens Norge - at den skal oppsummere hele bredden i det arbeidende folkets kamp det siste året og føre denne videre både gjennom å klargjøre innrettinga av den og utvikle solidariteten mellom de ulike gruppene.

Det grunnleggende prinsippet må også her være: Bygg direkte på massene!

- Det var massenes motstand mot å kneble forhandlingsretten/streikerretten som skapte den store protestbevegelsen mot lock-outvarslene.
- Det er massenes motstand mot å miste sitt næringsgrunnlag som skaper bevegelsen for å utvide fiskerigrensa til 50 mil.

Det er undertrykkinga av kvinnene som har skapt kampen for ~~frå~~ sjølbestemt abort og andre kvinnekrav.

- Det er statens forsøk på rasjonaliseringer i utdanningsverket som har skapt kampen blant utdanningssøkende og undervisningspersonell.

Disse kampene kan bare utvikles og føres fram til seier hvis massene sjøl mobiliseres. Ingen representant for den, som sier seg å støtte kampen, kan erstatte massenes egen kamp.

Verken AKP, SV, KP, NGS, eller Aksjon-kyst-Norge kan ordne opp i sakene. Deres oppgave er å nobilisere massene, gå i spissen og trekke de ned! Så også i 1.mai-sammenheng!

Om AKP og SV inngår avtale om felles arrangement med brå paroler så garanterer ikke det at mange folk vil slutte opp. Det er det AKP's og SV's evne til å mobilisere folk på parolene som avgjør!

FEI VEKK PARLAMENTARISK TENKNING !

Hvorfor har vi lagt slik vekt på dette, som i grunnen skulle være sjølsagte ting for marxist-leninister ?

Jo, 1.mai-arbeidet har avslørt at vi ikke har sett disse ideene kraftfullt ut i livet. Vår praksis har avslørt parlamentariske/høyreopportunistiske trekk:

- Vi har flere steder vurdert å "denpe ned" den politiske slagkraften i plattformen, spesielt på spørsmålet om synet på Sovjet. Dette ikke først og fremst fordi vi tror at det er så mange som mener at Sovjet ikke driver noen supernaktspolitikk, men fordi vi dermed kan ha sjanse om å få samarbeid med SV.

- Vi har utsatt massenobiliseringen og satt denne i motsetning til det å fjerne vårt paroloforslag i Sanorg.
- Vi har enkelte steder vurdert å unnlate å kjøre ut i KF at fronten ikke kan gå i tog med DNA. Ikke fordi de fleste medlemmene ikke ser at DNA fører en kvinnefiendtlig politikk men av redsel for at det da kanskje skal bli vanskeligere å få de til å gå i vårt tog?
- Ved å drøye med å danne de sentrale initiativkomiteer og avklare parolegrunnlaget har vi sinka den lokale massenobiliseringen i boniljøene og i masseorganisasjonene.

Disse sakene mener vi er uttrykk for parlamentarisk tenkning og høyreoppot. De overvurdereer partikoalisjoner, topplans-enheter foruten at de viser en redsel for å ta politisk kamp. Vi mener også at noen av eksemplene avslører en undervurdering av det objektive grunnlaget for at massene skal slutte opp om parolene (Sovjet-parolene, KF mot DNA-toppen). Og ikke minst: De viser at vi ikke skikkelig har grepet dette at l.nai-arbeidet skal være en bevegelse. Vi skal gjennom arbeidet utvikle folk til å slutte opp!

Sjolsagt er ikke bildet helsvart. Vi har framskredne eksempler også (se annen artikkel). Men vi mener det er ytterst viktig å få stilt disse tingene skarpt. De var våre alvorligste feil i fjor også. Vi setter oss alle målsettinga å få gjennombrudd på masseobiliseringen innen påske!

MÅLSETTINGENE:

For at vi skal arbeide mest mulig målbevisst, og også for at vi skal kunne legge opp den riktige taktikken, er det viktig at vi har målsettingene med arbeidet klarest mulig. De politiske målsettingene for distriktpartiet bør være:

1. Trekke med alle kontaktene vi fikk i streikestøttearb. og KK-kampanjene. Vi skal videreutvikle disse og prøve å få de til å mobilisere i sitt omfang igjen.
2. Vi skal utvikle motsigelsene mellom oss og SV og i SV på en slik måte at flest mulig av SV'erne tar standpunkt mot den feilaktige linja til SV sentralt. (Dette medfører at vi ikke f.eks. kan skyve Sovjet-parola under en stol. Det vil styrke de gamle kreftene i SV)
3. Vi skal videreutvikle event. reise nye massebevegelser i våre områder gjennom å ta opp de mest bremmende lokale sakene. Dette peker også framover mot valgkampen. Ikke på en slik måte at vi skal utnytte l.nai i valgkampøyemed, men omvendt: vi bruker både l.nai og valgkampen til å mobilisere massene!
4. Vi skal korrigere de feilaktige tendensene i distriktpartiet som går på parlamentarisk tenkning og høyreopportunisme.

Vi oppfordrer til at disse målsettingene (og event. andre) konkretiseres til det lokale planet (eks. fordeler og setter frister for "medtrekking" av kontaktene, velger ut en eller to lokale kampsaker og sørger for å "få de ut", danner komiteer i næriljøene og trekker folk også med i de politiske diskusjonene - ikke bare praktiske ting).

L. M A I E R M A S S E N E S S A K !

OU

MOBILISER MASSENE TIL 1. MAI - ARBEIDET!

Fra en kommune i fylket har vi fått denne rapporten om 1. mai-arbeidet de driver. Her er sikkert mange gode ideer for andre.

ALT HENGER I HOP. ELLER: HVORDAN UTVIKLE EN STREIKESTØTTE- BEVEGELSE TIL EN 1. MAI-BEVEGELSE.

Partiavdelinga har i lengre tid gjort forberedelser i startgropa og er nå i ferd med å ta startspranget i 1. mai-arbeidet.

Hva har vært gjort?

Etter nyttår blomstret streikestøttearbeidet. En rekke nye aksjonsformer ble utvikla og et omfattende kontaktnett av aktivister ble bygd opp: Endel SV'ere, mange uorganiserte og med partimedlemmer som den ledende krafta. Like etter at den seierrike streiken var over, arrangeret streikestøttekomiteen et oppsummeringsmøte for aktivistene. Både politiske og organisatoriske lærdommer ble trukket. Bl. a. var det brei enighet om å opprette et permanent aksjons/beredskapsutvalg. Utvalgets oppgave burde være å sammenkalle aktivistene fra streikestøttebevegelsen når utvalget mente det foreligger en situasjon som krever at det mobiliseres en støttebevegelse/aksjon på grunnplanet, i det lokale miljø. Dette som et alternativ til at representanter for partiene SV og AKP forhandler seg fram til et aksjonsopplegg som så presenteres progressive aktivister.

Beredskapsutvalget kom til å bestå av to ledende skikkelser i streikestøttearbeidet: En SV'er og en AKP'er. En skriftlig oppsummering av erfaringene i streikestøttearbeidet og de framtidsretta konklusjonene med beredskapsutvalg ble så spreidd til alle aktive progressive i distriktet.

Litt om 1. mai-forberedelsene i fjor.

Partiforhandlinger holdt på langt ut i april. Mobilisering på lokale kampsaker var minimal. Opplegget var tve-tydig: Riktignok hadde dette partisanarbeidsopplegget mellom SV/DNA/AKP en rekke klassekampparoler (noen var litt frynsete i kanten), men samtidig fikk partitalerne fra DNA og SV anledning til å holde taler i rein valgkampstil. Mange, både uorganiserte og SV'ere, var misfornøyd med

opplegget: partitaktikk og lite lokalt prega kamp.

Partiet her ute starta l.mai-diskusjonen i laget med en grundig oppsummering av våre feil og slo fast at lokal massemobilisering måtte overordnes alt partidiplomati. Dessuten utvikla vi et hovedgrunnlag for markeringa som vi ville stå på i konfrontasjoner med venstresosialdemokrater og som ville utelukke arbeiderpartiet fra deltakelse.

Litt om SV's taktikk i år.

Ledelsen i SV-laget tok hensyn til misnøyen med all partikrangelen i fjor: De fikk igjennom på et medlemsmøte at opplegget kunne deles opp i tre avdelinger, der SV mobiliserte til sin avdeling, DNA til sin og AKP til den tredje. Med andre ord: Tre tog i ett! (Hvis ikke DNA og AKP ville slutte seg til SV's opplegg da). En parolekomite og en teknisk komite ble nedsatt i SV. Mange medlemmer i SV er likevel lite lystne på samarbeid med DNA.

Hva gjør AKP?

Vi foreslår for beredskapsutvalget for streikestøttebevegelsen at en ny kampsituasjon alt foreligger: l.mai 1975. Vi får enhet med SV-medlemmet om at alle streikestøtteaktivister innkalles til et forberedende l.mai-møte for å:

- velge en foreløpig l.mai-komite.
- diskutere hvordan utvikle undergrupper på lokale kampsaker.
- ta stilling til hvordan vi skal stille oss til DNA l.mai. (paroler/deltakelse, alle streikestøtteaktivister var fly forbanna på DNA både sentralt og lokalt mens streiken varte.)

Til dette møtet vil vi ha klart et forslag til hovedgrunnlag (bl.a. mot DNA's klassesamarbeid og supermaktene) og på ulike typer lokale komiteer (ungdomsaksjon, kvinnekomite, trafikkomite og komiteer for geografiske områder som står i særegne kampsituasjoner). Vi har også fordelt endel av partiavdelingas ressurser på alle disse ulike komiteene. Dernest har vi oppnådd enhet med endel uorganiserte og folk til venstre i SV på det meste av dette forslaget. Spesielt har vi utvikla to notater, på DNA's og Sovjets meritter de siste åra, som vil bli flittig brukt i argumentasjonen. Folk husker så dårlig.

Dette opplegget vil være ei brekkstang for å få SV-medlemmer til å ta avstand fra samarbeid med DNA, og SV's eget partiopplegg og mobiliserer for lokale kampkomiteer. Målsettinga vil være å isolere de høyre-SV'ere

som ikke deltok i streikestøttearbeidet, som er for samarbeid med DNA 1.mai og som forsøker å sverte dette 1.mai-framstøtet ved å fortelle at AKP bare lurer folk.

Hva skjer framover?

Planen er at det forberedende møtet mest mulig enhetlig vedtar hovedtrekkene i et klassekampprogram og gir støtte til danning av 1.mai-komite og lokale underkomiteer. På et senere tidspunkt vil det innkalles til et stort åpent møte som diskuterer og utdyper programmet og gjør et endelig vedtak. Til dette møtet inviteres spesielt lokale interesse- og aksjonsgrupper, fagforeninger og progressive politiske partier.

1.mai-arbeidet har begynt å rulle, på klassekamp-linja. Partitaktiske forhandlinger har tidligere vist seg å hemme utviklinga av en lokal, demokratisk kampfront. Overfor venstresosialdemokrater er det eneste som duger mobilisering av aktivister med massebasis.

SOLIDARITETEN MED INDOKINAS FOLK

1.mai-aktivist.

I forrige KOS propaganderte vi for en opptrapping av støttearbeidet for det indokinesiske folket. Vi vil gjenta denne oppfordringen nå!

Kampen i Indokina skjerpes. Kambodsja vil enten frigjøres eller USA vil kaste seg enda hardere inn for om mulig å redde det reaksjonære regimet ennå en stund.

FNL er også på offensiven i Sør-Vietnam.

Her hjemme kjører de erklærte borgerne åpent ut igjen til forsvar for Saigon-quislingene. Det er det lenge siden de har våget!

Revisjonistene prøver å splitte motstandsarbeidet ved å kanalisere ~~motstandsarbeidet~~ hovedtyngden av støttearbeidet gjennom sosialimperialismens redskap VDU.

ALTSÅ: Både situasjonen i Indokina og her hjemme krever at vi markerer en riktig linje i støttearbeidet.

I Solkoms Vietnam-uke, som er berammet til 16.-23.mars (se dagspresse/solkoms materiale for event. endringer) skal vi også markere oss i Akershus.

Sannsynligvis blir det ingen demonstrasjon, men vær også her obs. på event. endringer (i tilfelle gjelder direktivet fra febr. Vi konsentrerer oss derfor om lokale markeringer.

Hovedkravene er frendeles krav til regjeringa om "Anerkjennelse av PRR og GRUNK".

I lys av det som er påpekt i lederen, manglende prioritering av massearb.-også frontarb.: Bruk uka til å live opp "daue"

FNL-gruppen! Vår målsetting er å også her være:

VI SKAL MOBILISERE ANDRE ENN OSS SJØL I STØTTEARBEIDET !

Kvinnefrontene : kjemp for ei riktig linje i 1.mai-arbeidet!

ERFARINGER FRA 1.MAI I FJOR:

De to siste årene i vår kommune har KF begynt å diskutere 1.mai etter at dette har vært oppe til debatt i Oslo-gruppene. Hverken AKP-jenter eller andre KF-medlemmer tok noen initiativ selv. Dette må unngås i år. Da kan vi slippe nye feil kvinnepolitikk i togene i år.

I fjor fikk KF i kommunen sendt en invitasjon med følgende kvinneparoler:

- Full oppslutning om kvinnenes krav.
- Kvinnens frigjøring - arbeiderbevegelsens sak.

Den andre av disse mente ml-jentene og de andre i KF var gal i frontsammenheng. Vi beklaget til 1.mai-komiteen at denne var med i grunnlaget. Denne parolen kunne muligens ha vært unngått hvis AKP-ere i KF hadde vært med på å trekke opp de politiske linjene fra starten.

Når det gjelder den politiske rammen om 1.mai-toget i år, mener vi at "Full støtte til kvinnenes krav" er en bedre parole enn "Kvinner, kjemp for egne krav". Den siste av disse er foreslått i grunnlaget for Faglig 1.mai i Oslo i år. Våre innsigelser mot den andre parolen går på følgende. Parolen virker feministisk: Kvinner skal kjempe for egne krav, menn kan ikke støtte disse. Dessuten skal kvinner kjempe for seg selv og solidariteten blir borte.

TA MED ERFARINGER FRA 8/3 TIL 1/5.

For mange er det en terskel som må overvinnes for å bli med i demonstrasjoner. 1.mai burde derfor være neste skritt for KF-medlemmer som demonstrerte på kvinnenes internasjonale dag, 8.mars, første gang. Oppsummering av 8/3 i KF skulle være en fin innfallsvinkel til forberedende diskusjoner om 1/5. Det er klare fellestrekk mellom 8/3 og 1/5 i Oslo i år. KF i Oslo kommer ikke til å ta brudd selv om det er sosialistiske paroler i toget 8/3, men vil ikke selv fremme sosialisteparoler. Men det vi står på, er det som er sentralt i kvinnenes kamp, abort og i Oslo øking av daghjemssatser.

- Ingen kompromisslov.
- SV og DNA skal stå på sine valgløfter.

Det er (jo ingenting i veien for at vi arbeider for vår linje. Det er viktigere å ha dagsaktuelle kvinnekrav enn generelle paroler om kvinnefrigjøring og sosialisme.

HVA SKAL VI LEGGE VEKT PÅ I 1.MAI-ARBEIDET I KF?

Kamerater i KF må slåss for at fronten slutter seg til klassekampetoga, nekte å la KF bli brukt som et radikalt alibi for DNA og SV, og i diskusjoner i fronten avsløre DNA's og SV's kvinnefiendtlige politikk. Vi må ta diskusjonene i gruppene om 1.mai alvorlig, argumentere mot at KF blir brukt i partisjåvinistisk propaganda av SV, (partipolitisk uavhengig KF), vise til DNA's skammelige svik i abortsaka, oljeneldingas kvinnefiendtlige strukturrasjonalisering, den lave utbyggingstakta for daghjem og de økede daghjemsatsene. Der hvor problemene med rene SV-tog oppstår, skal en melde fra sentralt slik at en kan legge opp en konkret taktikk.

Vi kan møte både "høyre" og "venstre" motstand i fronten. Eksempel på høyreargumentasjon er frontens renommé, at KF kan bli oppfattet som rød osv. Dette må ikke bare avfeies. Bruk saklig argumentasjon for å vinne fram med synet at det er viktig å markere kvinnekrav, at det er reservasjonsrett til andre paroler i toget osv.

KF bør ikke bruke reservasjonsretten henningsløst. Vi skal innvilges reservasjonsrett og bruke den på de få parolene som går på tvers av plattformen, som f.eks. sosialismeparolen. Men KF skulle kunne slutte seg til paroler som streikerett, fagforeningenes kampkraft, olje, internasjonal solidaritet osv. Reservasjonsretten er viktigere innad enn utad, dvs til bruk i den interne KF-diskusjonen. Egentlig er formuleringen "KF tar ikke stilling til parolene i resten av toget" bedre. Vi er en front, og noen/mange vil som enkeltpersoner støtte alle parolene. Hvordan dette blir brukt er avhengig av lokale forhold, bl.a. hvor lenge fronten har eksistert i folks bevissthet, medlemmenes holdning til 1.mai (særlig nye medlemmer).

Den viktigste motstanden kommer fra høyre, men vi kan også møte venstreargumentasjon som at KF ikke har noe i 1.mai-tog å gjøre, partiene og fagforeningene skal reise krava. Til det er det bare å si at vi må først og fremst stole på oss selv - at vi også må kjempe for å vinne fram med krava våre også i fagforeningene og partiene.

Vi må kort sagt sørge for at KF gjennom demokratiske diskusjoner og klare vedtak - gjerne avstemning - mobiliseres på vår politikk 1.mai, og at fronten konsolideres i disse diskusjonene. Viktig er det at KF selv stiller kvinneparolene i toget, at alle kvinneparolene kan godtas av KF. Vi bør derfor tidlig være med i 1.mai-komiteer og ta kontakt med hovedkomiteene om kvinneparolene. KF bør stille paroler som tar utgangspunkt i/støtter

lavtlønnede/hjemnevarende kvinners krav.

Fraksjoneringen på 1.mai må starte tidlig. Arbeidet her må gå parallelt med partiets 1.mai-arbeid og KF-parolen og deltagelse i 1.mai-feiringa må diskuteres jevnlig i partilaga for å sikre et skikkelig grep om politikken.

Lenin sier: "Uten kvinnen gis det ingen virkelig massebevegelse". (Frigjøring av kvinnene, side 120)

Hilsen to kamerater i KF.

STREIKESTØTTE

Her bringer vi to lokale oppsummeringer av streikestøttearbeidet i fylket, det første innlegget fra et kommunelag, det andre fra et arbeidsplasslag.

Oppsummering av streikestøttearbeidet.

Under heismontørstreiken var kamperedskaperen ganske laber, med lite koordinert virksomhet. Denne baktungheten strakte seg også et stykke på vei ut i telefonsentralmontørstreiken som forøvrig hadde kommet litt i skyggen av den først nevnte.

Streikestøttekomite for montørene ble som kjent ikke startet før i skiftet november/desember - da hadde jo streiken vært en stund. Typisk for det grepet vi hadde i denne fasen, ble komiteen dannet etter godt sekterisk mønster, partifolk i ledelsen + noen tilfeldige massen. Denne praksisen viser en motsigelse mellom en proletar og en borgerlig arbeidsstil på hver sin side og med krigskommunisme i brønnpunktet.

Denne motsigelsen materialiserer seg ytterligere i og med at vi ikke er i stand til å ta rask kritikk på de feila som ble gjort med opprettinga av komiteen. Stilen fortsetter med at vi ikke evner å trekke med oss de massene som vi tross alt hadde fått med i komiteen.

Heller ikke ble det tatt grep om å knytte til oss de monterene som bodde midt i blant oss.

Standsvirksomheten ble av alle i laget prioritert i teorien, men i praksis slo krigskommunismen igjennom. En eller to mann fløy rundt og organiserte virksomheten fra gang til gang. Den viktigste tingen å peke på i denne forbindelse er at dette hindra oss i å opptrappe støttearbeidet i takt med streiken, f.eks. verve folk (masser) til stands- og annet støttearbeid. I vår trange hule var vi nok fornøyd med oss sjøl fordi vi var så flinke til å samle inn penger (for det var vi) og glemte da å se oss rundt og trekke erfaringer som andre gjorde i arbeidet. Vi kom f.eks. ikke igang med å samle inn penger på bidragslister før streiken var over!!

Hva viser dette oss, og hva skal vi lære av det?

For det første viste vår labre aktivitet i den første fasen at vi har et gjennomgående dårlig grep om spørsmål som går på faglig kamp. Vi skjønnte ikke i praksis hva disse streikene var uttrykk for, og praksisen vår ble deretter. Dette er et spørsmål vi må ta særskilt grundig på hvis vi skal kunne kalle oss **XXK A-K P!**

For det andre vil en grundig diskusjon på dette gi oss mer kjøtt og blod på diskusjonen om proletariseringa av partiet.

Streikestøttearbeidet på arbeidsplassen vår.

Generelt om arbeidsplassen:

110 ansatte, herav 60 % med akademisk utdanning, stort sett sivilingeniører.

20 % lavere teknisk personale

20 % administrativt personale (kontorpers., vaktmester, sjåfør o.l.)

Arbeidsplassen er altså karakterisert ved et stort antall intellektuelle med relativt høy lønn (lønnsklasse 20, dvs 70000, og oppover). Disse er for det meste preget av borgerlig individualisme med tanker om å karre seg sjøl oppover stigen og med liten forståelse for arbeiderklassens kamp. Det er derfor liten grunn til å vente massiv støtte til streiker.

Lagets streikestøttearbeid:

Ved siden av arbeidet på jobben har lagets medlemmer deltatt aktivt andre steder (stands o.l.). Vi skal her bare nevne arbeidet på jobben. Av forskjellige grunner har laget fungert dårlig sommeren og høsten 74. Under heismontørstreiken hadde laget derfor ikke noen felles linje for arbeidet. Det ble ikke samla inn penger. Støttearbeidet begrensa seg til usystematisk propagandaarbeid blant kollegene. Da telefonsentralmontørene begynte å streike, var det blitt mer fart i laget, særlig var den politiske forståelsen for streiken hevet. Vi satte raskt i gang en innsamling og fikk inn ca 100 kroner. I slutten av november fulgte vi linja som ble lansert i KK om faste ukentlige støttebidrag. Vi garanterte til å begynne med for 50 kr pr uke. Dette beløpet ble økt etterhvert, og da streiken slutta, lå vi på 150 kr pr uke.

Svakheter:

Mellom 5 og 10 % av de ansatte bidro med økonomisk støtte. Dette viser at vi ikke var dristige nok til å gå på folk. Stort sett gikk vi til de vi visste var progressive og endel av de nærmeste arbeidskameratene. Systematisk og bredt støttearbeid ble det dårlig med. Det samme kan sies om den propagandaen vi spredte om streiken. Årsaken til disse svakhetene må søkes i opportunisten, redsel for å ta kamp og mistillit til massene. Det siste viste seg i mekanisk tenkning av typen: De vi allerede vet er progressive, kan vi få støtte fra, de andre nytter det ikke å prøve på. For endel bevisst reaksjonære var dette riktig, men det er likevel riktig å si at sekterisme i støttearbeidet var et framtrædende trekk.

Hva har vi oppnådd?

Partilaget har begynt å fungere bedre i forbindelse med streikestøttearbeidet. Endel av massene har sett at vi gikk i spissen for støttearbeidet. Dette styrker vår tillit hos dem som helt eller delvis har tatt arbeiderklassens standpunkt. Vi har klart å markere oss endel mot enkelte gjennomført reaksjonære folk.

OPPSUMMERING AV STREIKESTØTTEARBEIDE

Vi var baktunge. Dette hadde vi og oppsummert etter Holmenkollstreika. Denne førte til diskusjon om streik og streikestøttearbeidets viktighet. Stor enighet! Men hvorfor nok en gang baktunge? Det vi gjorde feil var at diskusjonen første gang fikk allmen karakter, ikke konkret plan for "hva gjør vi når streik står på dagsorden". I tillegg er vel og å oppsummere at "streikestøttearbeid er hovedoppgave" ble fulgt av allmene oppfordringer, mens vi hadde og stadig fikk ,mer detaljerte og konkrete oppfordringer på rotasjons- og de to KK-kampanjene. Altså det allmene var i orden mens særegne oppfordringer og planer manglet. Ny diskusjon fulgte ,med konkrete vedtak om den situasjonen vi stod oppe i og en beredskapsplan for nye streiker. Dermed var det organiserte streikestøttearbeidet igang og en viss sikring for nye tilfeller skulle være tilstede. I tillegg skal vi nå diskutere en av bedriftene der vi "har folk", for å kunne være klare i startgropa. Permisjonsvarsler er det allerede viska om , sjøl om eieren uttaler "aldri gått så bra der". De folka som slutta opp om streikestøttekomiteen, var uorganiserte, SV'ere ,RU'ere og oss da. Dette var de vi forespurte og som var med og stifta. Hadde og fått tilsagn om en fra grønt gras om at han ville være med. Men det fikk vi ikke vite virkeligheten i, for straks etter stiftelsen av komiteen ,var streika seiersfult ført til ende. Vi hadde da hatt to bøsseinnsamlinger, enstand og prinsippet om faste bidrag på liste var i ferd med å slå igjennom i komiteen.

Klarå.

P:S: To streikende var til stede ved stiftelsen. Dette skapte enorm entusiasme blant oss alle, i tillegg til informasjonsverdien.

FOLKEKRIGENS VEI, CHILE VIL VINNE!

Folket i Chile blir i dag utsatt for hard undertrykking og terror fra USA-imperialismen og juntaen. Men undertrykking avler motstand, og en kan nå se hvordan folkets motstand vokser. Et folk som var svekka av reformistisk ideologi om fredelig overgang til sosialismen, er i ferd med å organisere seg til kamp mot de krefter som gjennomførte kuppet i 1973, USA-imperialismen og deres støtte-spillere i Chile.

To linjer for denne kampen står mot hverandre i Chile, ei revisjonistisk linje som ikke har lært noe av kuppet og ei revolusjonære linje som ser nødvendigheten av langvarig, tålmodig kamp mot fienden før seiren er sikra.

Den første linja framføres først og fremst av revisjonistpartiet i Chile. Den kjennetegnes ved en ubetinget redsel for at massene skal gå til aksjon. En viktig sak blir å holde massene igjen når de går framover. Partiet skal løse folkets problemer ved smart taktikk overfor de reaksjonære. Folket må for all del ikke gjøre noe som kan provosere borgerskapet. En må være forsiktig, og i praksis betyr det at en ikke gjør noe. Dette er ei rein kapitulasjonslinje. Vi ser også hvordan NKP her hjemme følger opp. Når Friheten skriver at juntaens dager snart er talte, bidrar dette kun til å gi folk illusjoner om fiendens styrke og politikk.

Den andre linja satser på bygging av en folkelig front mot USA-imperialismen og deres agenter. Foreløpig finnes det ingen landsomfattende front, men motstandsgrupper vokser opp rundt om og bærer bud om framtida. Erfaringer fra undertrykte kamper verden over viser at dette er veien som må følges. Truong Chinh skriver i "Folkekrigens vei": "Denne folkekrigen for frihet og uavhengighet er svært lang og hard. For å vinne må hele folket delta i kampen og bære ansvaret, være modige og gjøre store ofre. Derfor må hele folket mobiliseres."

De to linjene som kort er skissert her, er som ild og vann. Det vil si at det før eller siden vil komme til et åpent brudd mellom de som følger den revolusjonære linja og de som følger den andre. Et slikt brudd vil ikke være en dårlig ting. Det vil være et tegn på at folkets

kamp er kommet opp på et høyere nivå, og vi må ha klart for oss at skal kampen vinne fram, må kapitulasjonslinja bli ei klar mindretallslinje i folket.

Chilekomiteen i Norge har hittil i liten grad diskutert disse problemene. Men etter hvert som de to linjene blir ståendeklarere og klarere mot hverandre i Chile, kan ikke dette gå upåaktet hen her i landet. Spørsmålet vil melde seg om hvilken av de to linjene den skal støtte. For oss marxist-leninister mener jeg saken er klar: Vi må støtte den revolusjonære linja, og vi må gå inn for at Chilekomiteen også gjør det. NKP/KU vil sikkert følge revisjonistpartiet i Chile, og dermed er muligheten for splittelse i solidaritetsarbeidet stor. Vårt mål må være enhet i solidaritetsarbeidet, men ikke enhet for enhver pris. En Chilekomitee som er helt handlingslamme på grunn av revisjonister er ikke Chiles folk tjent med.

Situasjonen i Chile kan fort endre seg så vi bør begynne å diskutere disse problemene, og målsettinga må være klar: Isoler revisjonistene politisk.

I KK nr 2 og 3/75 står forøvrig et intervju med en representant for det marxist-leninistiske partiet PCR. Les det!

Kalle.

OM NAVNET PÅ AVISA.

I forrige nummer stod det et innlegg som foreslo å endre navnet på ROS. Redaksjonen har diskutert dette, og vil foreløpig beholde det gamle navnet. Vi tar imidlertid gjerne inot forslag til navn.

RED.